

LEVENDE WOORDEN

Wij begeren te zingen, blij te zijn, God te loven en te danken om de vrijheid die wij verkregen hebben, zoals ook in Psalm 126 gebeurt.

Wij zijn verlost uit een grote geestelijke gevangenschap waarin wij ons op weg bevonden naar de hel. De menselijke rede, filosofen en rechtsgeleerden hebben geprobeerd ons te bevrijden, maar niet één van hen is het gelukt, niemand heeft raad kunnen schaffen. Geen wonder: de Heilige Schrift was een vergeten boek.

Van Aristoteles daarentegen werd iets bijzonders gemaakt en toch hoort hij in de kerk minder thuis dan een varken in de synagoge. Maar gelukkig, wij zijn uit die kooi verlost; en wij zijn zozeer met genade, barmhartigheid en vreugde overladen dat het lijkt alsof wij dromen. Daarom moet onze mond vrolijk zingen en moeten wij de Naam des Heeren verkondigen, gelijk wij dan ook doen.

Immers onze prediking gaat in haar geheel

-11-

oo00oo

LEVENDE WOORDEN

Ziet, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd. (Jes. 49:16). De handen beduiden de goddelijke macht, en goddelijke werkingen. Zo zegt God nu: Ik kan u niet vergeten, want gij zijt in Mijn handen gegraveerd; dat is: Ik ben uwer, bij alles wat Ik doe, gedachtig; Ik mag tirannen of secten tegen u verwekken; in één woord: alles wat Ik doe, dat doe Ik te uwen beste.

Gelijk ook Paulus zegt: Voor degenen die God liefhebben, moeten alle dingen ten beste dienen. (Rom. 8:28). Zo opende keizer Augustus door de vrede de wereld, opdat het Evangelie des te beter zou kunnen uitgebreid worden.

Zo heeft de koning van Babel de Joden naar Babel gevoerd, opdat het Woord en de Wet van God ook onder de heidenen werd verspreid.

Zo vond Jozef aan het hof van koning Farao toegang, opdat hij de godsdienst aldaar plantte en de wasdom ervan bevorderde.

Zo zegt God: Alles wat Ik werk, hetzij goed of kwaad, dat geschiedt om uwentwil, en u ten nut; gij zijt Mij altijd voor Mijn ogen, omdat gij in Mijn handen gegraveerd zijt.

Dit zijn woorden van het geloof, die men geloven moet. Want wanneer men met het vernuft te rade gaat, zo laat zich het tegendeel aanzien.

Luther

oo00oo

Op U hopen,
Die 't ons opent,
Bleef 't gezicht
In dit duister
Naar Uw luister
Heen gericht;
Maar- wat zag ik?
Wat vermag ik,
't Graf ten buit!
Blind geboren,
Is 't verloren,
Zo gij 't oog mij niet ontsluit.

Immer droever,
Thans op 'd oever
Van het graf,
Onder 't breken
Van den weken
Wandelstaf,
Strek ik de armen
Onder 't karmen
't Uwaarts heen!
Zij me in 't donker
Slechts één flonker
Van Uw heilzon afgebeen!

Bilderdijk.

LEVENDE WOORDEN

Dus zal er altijd een zekere kerk van uitverkorenen blijven, die God wonderlijk ook in dit leven bewaart, beschermt en bestuurt, gelijk in Jes. 46 gezegd wordt: Gij zijt gebracht in Mijn schoot, gij zijt gedragen in Mijn moederschoot, tot aan de ouderdom zal Ik dragen, dat is, ook in de laatste allerdroevigste tijden zal Ik de oud wordende kerk dragen, Ik heb gemaakt, Ik zal dragen, Ik zal leiden en redden. Laten wij ons vertroosten met dergelijke uitspraken en beloften, wanneer wij onder deze verwarringen en instortingen van rijken veront- rust vragen, waar de kerk zal blijven.

Melanchton.

Gij leidt mij door Uw Woord en Geest.
Gij geeft aan mij, o liefde groot
U-zelf in dit gebroken brood.

VAKANTIE

De vakantietijd is weer aangebroken. Hoe het met onze vakantie zit? Mij werd meegedeeld dat de kerkeraad tijdens een geheime zitting besloten heeft om in de maanden juli en augustus geen bijbellezingen te Hilversum te houden. De bestaande regeling..één maand geen bijbellezing, werd dus uitgebreid tot twee maanden.

Verder werd mij meegedeeld dat ik een week extra vakantie mag nemen. Naar het oordeel van de broeders is dit nodig.

Wat zal ik er van zeggen? Ergens ben ik de machten die boven mij gesteld zijn gehoorzaamheid verschuldigt.

De broeders hebben gemerkt dat ik me verleden jaar niet goed voelde. Duizelig..moe enz. Rond de jaarwisseling bleek dat de bloeddruk veel te hoog was. Met een zoutarm dieet zakte die druk naar normale proporties. Ik voelde me toen ook een stuk beter. 't Was echter van korte duur. Het gevoel van te zweven en flauw te vallen kwam terug. Nu bleek de bloeddruk weer te laag. Ondertussen viel ik meer dan twintig pond af. Toen maar weer wat zout. Op 't ogenblik is de bloeddruk nog aan de lage kant, maar niet zo laag als enige tijd geleden.

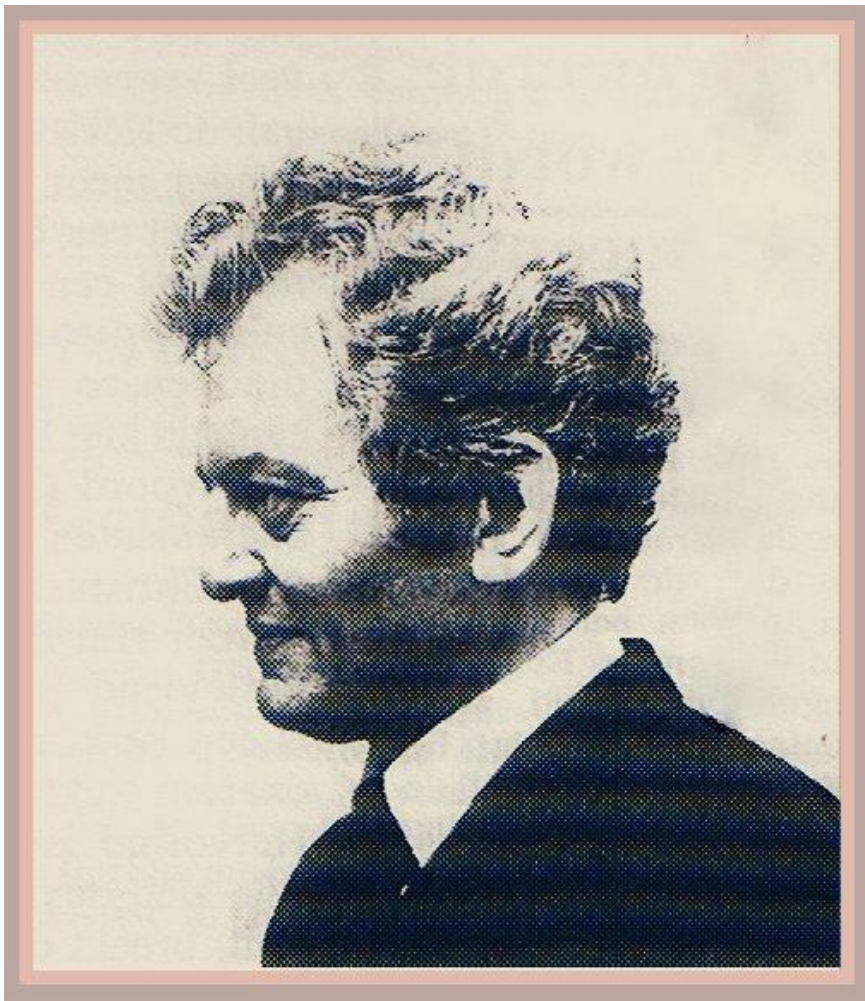
'k Voel me ook een stuk beter. Het zijn nu meer momenten dat de wereld begint te draaien. Maar meer dan genoeg hierover. Net toen ik me weer wat beter begon te voelen, ging de kerkeraad me enkele beperkingen opleggen.

Nou ja..ik weet dat de broeders het goed met me voorhebben.

Br.Fahner zou zeggen: Je moet plek laten voor de liefde.

Daarom, arme zielen, is er nu twee maanden geen bijbellezing te Hilversum. In Waddinxveen gaan

de bijbellezingen D.V. gewoon door. De broeders kerkeraad hebben goedgevonden dat ik dit met m'n geliefde Vader regel. Vader hoopt dus in deze periode regelmatig voor te gaan. De kerkeraad heeft de vakantietijd voor wat betreft de zondagen met een week verlengd. Welke zondagen D.V. Vader hoopt voor te gaan, kan ik nog niet precies zeggen. Dat wordt t.z.t bekendgemaakt. (Zondagen 24 en 31 juli). Dit is nu weer het gemak van een vakantieverblijf in de onmiddellijke omgeving. Vader heeft z'n bereidheid uitgesproken om in alles met Gods hulp behulpzaam te zijn. Neef Simon zorgt D.V. voor het vervoer. Ziezo mensen, jullie weten weer wat. We wensen u alle goeds. De Heere beware ons allen in de vreze van Zijn Naam, en brenge ons veilig terug..

Daar zal geen pijn meer zijn,
alles ten einde zijn
waarom zij wenen.
Hij is hun metgezel,
Herder van Israël,
troost om hen henen.

oo00oo

GESTORVEN EN BEGRAVEN

Op zondag 19 juni overleed de oudste dochter
van onze gel. Schoonmoeder, Corry
[redacted], op de leeftijd van 56 jaar.

Een kwaadaardige tumor verstikte haar. Daar-
toe gedrongen, heb ik haar enkele malen be-
zocht tijdens haar ziekzijn.

Zij kon slechts fluïsteren. Met innerlijke
blijdschap mocht ik haar de korte samenvat-
ting van het Heilig Evangelie vertellen.

Dat heeft de Heere zo bestuurd.

Corry heeft haar stil gebed mogen neerleggen
aan de voeten van die God, die in Christus
Jezus, ellendigen uit de drek verhoogt. Hij
hoort! Ik geloof dat onze moeder, die veel te
doen had met haar dochter, niet ongetroost is
gebleven in alle verdriet.

In korte tijd verloor zij haar man en haar
dochter. Op verzoek heb ik de begrafenis mo-
gen leiden.

De tekst voor deze gelegenheid was Psalm 103:
15-17a: De dagen des mensen zijn als het gras,
gelijk een bloem des velds, alzo bloeit hij.
Als de wind daarover gegaan is, zo is zij niet
meer, en haar plaats kent haar niet meer.
Maar de goedertierenheid des Heeren.....

Ach ja, zo gingen Tiny en ik, op een warme ju-
nidag, ter begraaf. Vreemd, als je door zo'n
landelijk gedeelte van Krimpen rijdt. Het
kerkhof is nog nieuw. 't Zegt nooit: Het is
genoeg. De warmte zinderde boven de schaars

begroeide grond. Vogels zingen hun lied.
En dan, in dat zomerse landschap, stappen de
doodgravers met de kist naar de kuil. Even
lijkt alles stil te staan.

De mannen ontbloten het hoofd. Maar die stil-
stand is slechts schijn. Hoog in de lucht
trekt een vliegtuig z'n spoor. Uit de verte
komt het geluid van het altijd drukke verkeer.
Tot ook wij....

Even is daar een overstelpende indruk van: O
dood, je bent er ingekomen door onze zonde.
Maar je zult er uit moeten vanwege de Overwin-
naar van dood en graf. Hij werd een dode!
Hij is weer levend geworden!

We gingen binnendoor, via Schoonhoven, huis-
waarts. Onderweg moesten we een poosje wachten.
Om ons heen de uitbundig begroeide bermen...
fluitekruid, zuring, klaprozen. In de sloot
een waterkip, die haar jong leerde eten.

O dood! eenmaal wordt je uit Gods nieuwe schep-
ping uitgebannen. Nu is alles om onzentwil aan
de ijdelheid onderworpen. 't Wacht op de vrij-
making.

En de boeren hooiden door...en het leven gaat
verder. Totdat....

Wij wensen Gerrit en de kinderen de nabijheid
van de Heere.

Hij kan alle dingen doen medewerken ten goede,
opdat we door Hem Zijn wegen mogen leren.

De Heere sterke ook moeder en de verdere fami-
lie.

Bij de Heere zijn uitkomsten, midden in de
dood.

Gode bevolen!

oo00oo

AMEN!

De vrome Valerius Herberger lag geknield bij het sterfbed van zijn zesjarige jongen. Het einde was heel dicht nabij.

De vader wist het en zijn hart dreigde van droefheid te breken. Hij had zijn kind zo innig lief.

Ach, 't was zo'n lieve, vrome jongen!

Herberger zei: Liefeling, je zult nu spoedig van ons heengaan. Ben je niet bang om te sterven?

"Neen, lieve vader", zei het kind, "ik ben niet bang om te sterven".

Waarom ben je dan niet bang voor de dood? vroeg de vader opnieuw.

"Omdat ik naar Jezus ga, die mij zo liefheeft", antwoordde het kind in alle eenvoud.

Maar hoe weet je dan dat Jezus je liefheeft? luidde het nogmaals van vaders lippen.

En het kranke, dodelijk vermoeide kind, dat helemaal niet begreep wáárom zijn vader zo wonderlijk bleef vragen, richtte zich met moeite uit de kussens op, zag zijn vader met die grote, diepe ogen aan, zoals alleen stervenden die hebben, breidde toen diep ontroerd zijn armpjes uit en zei: "Zò heeft Hij immers voor mij aan het kruis gehangen!"

Toen zonk het uitgeput op zijn kussen neer, de moede ogen sloten zich en het schaapje was thuisgehaald door de goede Herder.

Hebt gij nu nog enige "theologie" nodig als gij dit gelooft, mijn broeder of zuster?

Ik heb hier voor leven en sterven genoeg aan.

"Amen, Goddelijk Evangelie, amen zegt mijn ziel daarop!"

Dr. J.H.Gunning.

oo00oo

Het beste middel tegen opgeblazenheid is een flinke speldeprik.

H.F.

oo00oo